

bog har gjort sine mirakuløse Virkninger, det er ingen Nytte til at fare saa stærkt frem med Bevillinger fra Statskassens Side; viser der sig saa senere Grund til at give yderligere Bidrag fra Statskassen, meget vel, saa kan man gøre det. Man kan ikke uden videre henvise til engelske Forhold paa dette Omraade. Det er jo i det hele taget sjældent, man kan tage en Plante og rykke den op og flytte den over i vort eget Land og sige: Nu skal det gaa akkurat saaledes her. Det kan undertiden være en farlig Sport at vise hen til andre Landes Bevægelser, og det kan man heller ikke gøre paa dette Omraade. Man kan ikke uden videre henvise til den Sport, de have i England, for Bevægelsen for Sport og ordnede Lege, som man har der, drives, saa vidt jeg ved, ved private Tilskud, men det, man her vil, er, at det hele skal ske paa Statskassens Bekostning, og derfor er der Grund til at tage det lidt med Ro. Jeg har nævnt dette, ikke fordi jeg er en Modstander af denne Virksomhed, for det er jeg ikke, og det er Udvalgets Flertal, som har stillet Forslaget, heller ikke. Det, man tilraader, er blot at bevæge sig med en vis Langsomhed.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har modsat sig en Bevilling til Maleren Skovgaard til Dekoration af Domkirken i Viborg. Ganske vist vil denne Bevilling, hvis Forsøgene lykkes, ende med en større Bevilling, men Viborg Domkirke er ogsaa en Domkirke, tror jeg, som vi kunne være enige om at ofre noget paa, ligesom ogsaa de Arbejder, Maleren Skovgaard i Fjor har udstillet, vidne om, at det nok var værd at faa det udført i et saadant Rum, som Viborg Domkirkes yder dertil. Jeg kan, hvad Forsøgenes Udførelse angaar, henvise til de fyldige Oplysninger, der findes i Anmærkningerne. Det ærede Medlem vil ikke gaa med dertil, fordi det gaar ud paa at skaffe Billeder af Lot, Jonas, Syndfloden, Noah og deslige, som han slet ikke kan gaa med til. Jeg skal sige det ærede Medlem, at i Fjor begyndte vi Forsøget med 3,000 Kr., og for disse 3,000 Kr. skulde der males Noah og Syndfloden og Jakobs Drøm, og det stemte det ærede Medlem for i Fjor, og da hang de 100,000 Kr. ogsaa sammen med Forsøgene som en Konsekvens af dem, saa jeg synes, hele Udviklingen, som han møder med i Aar, ikke beviser meget. I alt Fald, Noah og Syndfloden kan han ikke komme bort fra, det har han stemt for. Der er dernæst talt om de 5,000 Kr. til Læremidler for

Folkeskolens Lærere og Lærerinder. Forholdet med disse 5,000 Kr. er ganske det samme som tidligere med en mindre Sum til samme Øjemed. Reglerne ere ganske de samme, og disse vare, at de, der havde Udsigt til at faa Bevillingen, nærmest vare de Lærere, som virke i Aftenskoler og give Kursus navnlig i Fysik. En Del af dem fik en mindre Understøttelse, højst 100 Kr., til Anskaffelse af Undervisningsmidler, og disse Undervisningsmidler ere ganske vist Lærernes private Ejendom, som de kunne bruge ved Aftenskoleundervisningen eller ved anden Undervisning og Foredrag, paa hvilken Maade de nu virke i Oplysningens Tjeneste. Der har heller ikke fra Ministeriets Side været krævet Kontrol med disse Undervisningsmidlers Behandling, Summerne ere meget smaa, og vore Lærere ved Folkeskolerne have hidtil ikke faaet særlig store Præmier for deres Aftenskoleundervisning, saa man hverken fra Rigsdagens eller fra Ministeriets Side har ment det nødvendigt at kræve Kontrol, naar de fik disse 100 Kr. til Læremidler. Nu er det muligt, skønt jeg kender ikke noget Eksempel derpaa, at en eller anden Lærer har misbrugt en saadan Bevilling. Naar det ærede Medlem siger det, tvivler jeg ikke derom, der er braadne Kar i alle Lande. Det er muligt, at han for snart er bleven ked af at bruge disse Læremidler eller paa anden Maade, hvorledes man nu mener det, kan have misbrugt den, Misbrug kunne finde Sted under alle mulige Systemer. Vil man sige: I kunne faa 100 Kr. til Læremidler, men bortflytte I fra Skolen, maa I ikke faa Læremidlerne med, saa tror jeg slet ikke, at det blev bedre; den anden Lærer forstaar maaske slet ikke at benytte dem, og saa staa de for Alvor og ruste. Naar de følge den Lærer, der har anskaffet dem, ville de vel i de fleste Tilfælde blive benyttede paa den tilsigtede Maade. Imidlertid har jeg ikke naft noget imod, om man kan indføre nogen Kontrol med Benyttelsen, men jeg vil dog anbefale, at man ikke faar en Kontrol af en mere stedlig Karakter end en ministeriel Tilsynsmands. Skulde vi have en saadan, tror jeg, vi maatte have en særlig Mand dertil, og han vilde faa nok at gøre med at rejse omkring i Landet og se efter disse fattige Læremidler, og hans Lønning vilde sikkert løbe op til lige saa meget som hele Bevillingen. Dette vil omtrønt blive en Kontrol af samme Art, som den Molboerne havde med Storken i Rugmarken. Det kan jeg ikke tilraade.

Med Hensyn til det etaarige Kursus